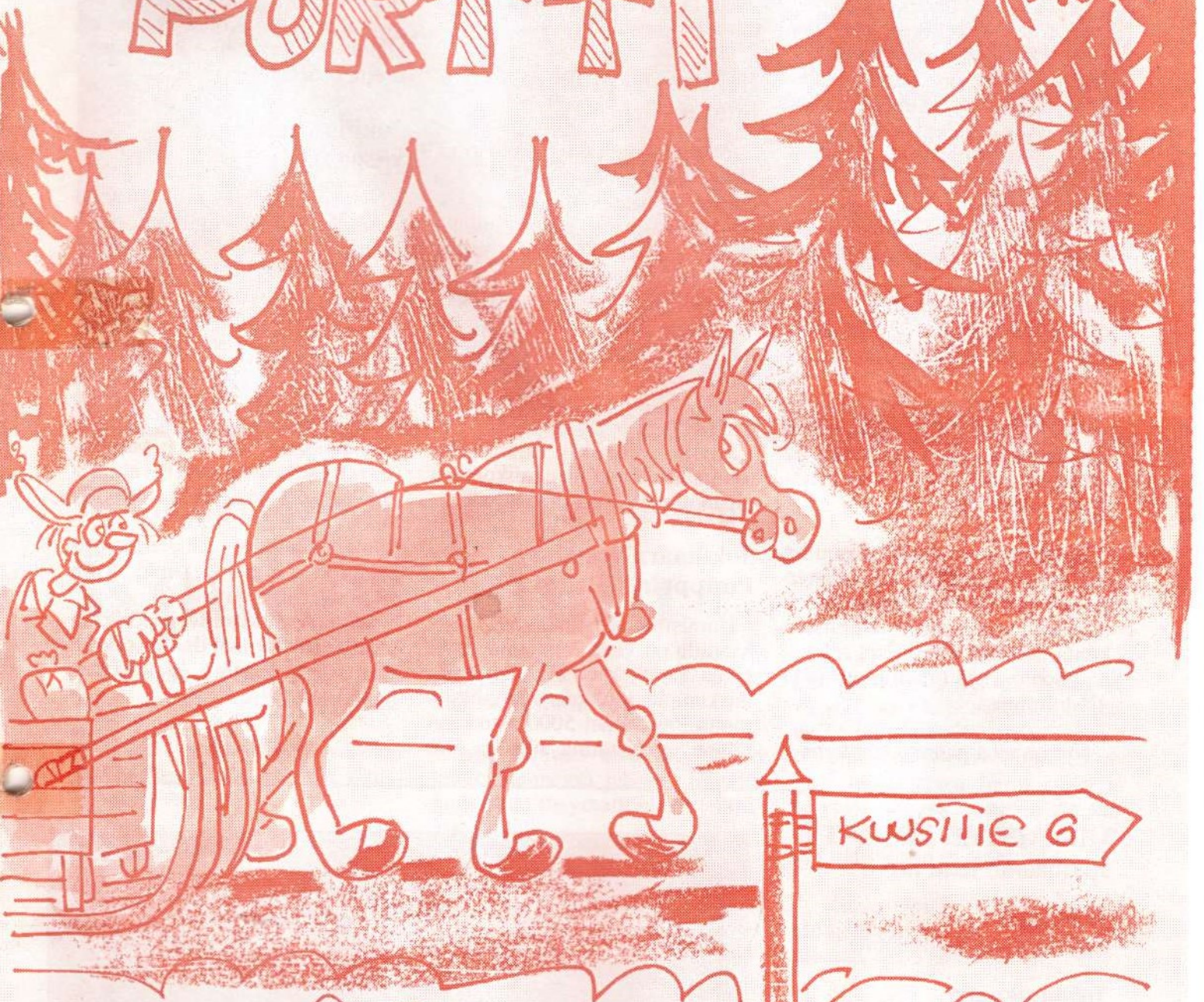

UURAISTEN PORTTI

JOKIHAARAN LEHTI

RÄYÖ

8

Keskipistekunnan kehittyvin kylä elää lamasta välittämättä

Talkoita ei veroteta

Puolentoista vuoden tauon jälkeen Uuraisten Portti ilmestyy jälleen. Kädessäsi on Jokihaaranlehden kahdeksas numero. Tämän numeron tekemiseen on osallistunut edellisiä huomattavasti suurempi joukko. Lehden vastaavana panen asian todella ilolla merkille.

Maailma on muuttunut, Jokihaaran kylä on kehittynyt ja kasvanut edelleen. Kylätoiminta on voimissaan, PVY ja Hevos Ystävien Seura toimivat. Ehkä lama ja niukkuus auttavat yhdistyksiä ja järjestöjä. Laman aikana ihmisillä on pienemmät mahdollisuudet harrastaa kalliita pintaliitoharrastuksia. Vapaaehtoistyö ja "yhdessä markalla enemmän"-ajatus valtaa alaa.

Yhteiskunnan mahdollisuudet osallistua rahallisesti ihmisten vapaa-ajan harrasteisiin kulkevat ikävään suuntaan. Uuraisten kunta avustaa järjestöistä tulevina vuonna enää urheiluseuroja ja 4H-toimintaa.

Nyt on aika panna ideat kyps-

mään ja kehitellä keinoja kuinka toimitaan omillaan

Kehityksen pitää jatkua

Jokihaara on hyvä paikka asua. Jatkossakin monet maaseutua kaipaavat haluavat rakentaa kotinsa tänne. Kunta on varautunut asiaan hankkimalla maata mutta työ on jäänyt puolitiehen.

Mitään suunnitelmaa tai ratkaisua maankäytön suhteen ei ole vielä olemassa. Vakaa uskomuksen on, että viimeistään parin vuoden kuluttua alkaa voimakas rakennuskausi.

Silloin valmiiksi suunniteltu tonttialue kunnallistekniikoineen olisi kunnalle melkoinen ässä.

Jokihaara vastaan Puuppola

Uuraisilla, ennenkaikkea Jokihaaralla on vielä muutama vuosi aikaa kerätä kaupungin ja maalaiskunnan asukkaista muuttajia mutta Puuppolan 5000 asukkaan lähiön valmistuttua aika on ohi.

Maalaiskunta käy kanssamme taistelua mm. Kuikassa, missä kunta on varannut tonttimaata useita hehtaareja.

Jokihaara kunnan viisas sijoitus

Nyt tehty sijoitus tonttimaahan ja sen tekniikan luomiseen tulee korkojen kanssa takaisin muutamassa vuodessa.

Voi olla, että Hankalan alueen uudet asukkaat olivat ne ratkaisevat väkiluvun nostajat, jolla kunta ylitti 3000 asukkaan rajan ja sai mm. kirjaston rakentamiseen valtion osuutta 360 m²:n rakennukseen 300 m²:n asemasta. 60 lisäneliötä ovat valtiolta tulevassa rahassa reilu 400000 mk.

Joten Hankalan alueen tonttimaata ja kunnallistekniikkaa on maksettu pitkä siivu.

Toivotan lukijoille ja kaikille muillekin kansalaisille oikein rauhallista Joulua ja kaikkea hyvää vuodelle 1994.

MIKKO NIEMINEN

UURAISTEN PORTTI

Jokihaaran lehti nro 8

Julkaisija:
Jokihaaran kylätoimikunta

Toimituskunta:
Mikko Nieminen (vastaava)
Annikki Kivimäki
Raimo Riihimäki (kansi)
Pertti Lähteelä
Tapio Ravinen
Raija Lähteelä
Reijo Lampinen

Tekstin muokkaus ja taitto:
Mikko Nieminen

Monistus:
Uuraisten kunta

Jakelu:
Kaikkiin Jokihaaran äänestysalueen talouksiin

Kuva: Heikki Marttila

Kunnanjohtaja kertoo miltä nyt tuntuu

Kolmas Joulu

Jokihaarassa asuu monia viime vuosina muualta muuttaneita asukkaita. Myös meidän perheemme kuuluu vielä uusiksi laskettavien kyläläisten yhä kasvavaan joukkoon.

Muutimme reilut kaksi vuotta sitten ja valmistaudumme nyt kolmanteen Jokihaaran joulun.

Asuinpaikkana Jokihaara on osoittautunut miellyttäväksi ja maaseudulla asumisen valoisat puolet ovat edelleen päällimmäisenä. Kirkonkylän raitilla vietettyjen vuosien jälkeen osaa arvostaa rauhallista ympäristöä luonnon keskellä.

Etäisyys on muuton myötä lyhentynyt esimerkiksi Jyväskylään, jonne ensi syksystä alkaen kolmeneljäsosaa perheemme jäsenistä suuntaa arkiset askeleensa.

Naapurit ja kyläläiset ovat ystävällisiä ja avuliaisita. Toivoisi vain, että aikaa jäisi enemmän

yhteydenpitoon ja kylätoimintaan osallistumiseen.

Oma osuuteni talkoisiinkin on tähän mennessä jäänyt lomalla kudottuun räsymattoon kerhotiloja varten.

Vilkas ja monipuolinen kylätoiminta on yksi Jokihaaran rikkauksista. Lämpimät kiitokset siitä kuuluvat innokkaille vetäjille, jotka ideoivat ja järjestävät erilaisia tapahtumia.

Seuraavana yksi ajatus kylätoimikunnalle muhimaan:

Koko kunnassa on toteutettu muutaman vuoden välein **Pyörätä markkaa Uraisilla**-kampanjaa ja mm. kunnan palveluesitteeseen on koottu suoramarkkinointitiloja. Vastaavantapaista toimintaa voisi olla kylänkin sisällä.

Jokihaarasta - läheltä meitä - löytyy monen alan yrittäjiä, joit-

ten palveluista tai tuotteista ei varsinkaan kauempaa muuttaneilla ole riittävästi tietoa.

Jokihaaran palveluhakemisto olisi tarpeellinen tietokanava ja se voisi sisältää monenlaista tarjottavaa, aina teollisista tuotteista villasukkiin ja rankoihin.

Kunta voisi tarjota apuaan monistuksessa, jos tietojen keruu saataisiin suoritetuksi.

Hakemiston tarkistaminen ajan tasalle sen vanhennuttua olisikin jo yksinkertaisempaa.

Toivotan kaikille lukijoille hyvää joulua ja menestyksellistä uutta vuotta.

SIRPA RAUTIO

P.S. Joulun aikaan ja muulloinkin voi kaupunkilaisvieraille tarjota elämyksenä kuutamomaisen lumipeitteisten puiden keskellä - ilman katuvaloja.

Reijo Lampinen

Uutena puheenjohtajana mennyttä muistellen

Ensinnäkin kiitän valitsijoitani luottamuksesta vuoden takaisen henkilövalinnassa.

-Synnyttyäni vuonna -59 Uuraisille en osannut aavistaa, että vuosien mutkaisten matkojen jälkeen saisin asettua idylliseen kotikylääni Koivikon keskelle perheeni keralla. Mukavaa, kun vastassa oli tuolloin paljon hyviä tuttuja, ystäviä ja kyläläisiä.

Kylätoimikunnassa puuhastelu on tuonut päivärytmiini sopivasti väriä lisää, etenkin nyt syksyllä, kun lama söi työpaikkani.

Yhteistoiminnalla ja kylätapah-

tumilla on oma tärkeä merkitysensä elämässä, ja osallistumalla niihin voi vaikuttaa siihen, millaiseksi yhteiselo kylällä muodostuu.

Siksi toivoisin näin puheenjohtajan ominaisuudessa, että JOKAINEN meistä, niin vanhat kuin uudetkin kyläläiset uskaltautuisivat reippaasti mukaan yhteisiin rentoihin.

Yhdessä toimien voitamme, myös tämän laman, joten tervetuloa mukaan uudelle toimintakaudelle.

Olen koonnut vuoden -93 lu-

kuisista tapahtumista yhteenvedon.

Sitä silmällä voin vain toivoa, että saisimme viettää ensi vuonna vähintäänkin yhtä antoisia yhdessäolon hetkiä.

Toivotan kaikille kyläläisille rauhaisaa joulun aikaa ja valoisaa uutta vuotta 1994.

Kaikkia kyläläisiä kuluneesta vuodesta lämpimästi kiittäen.

REIJO E.J. LAMPINEN

Toiminta vuosi 1993

25.2 Kyläkokous, jossa paikalla oli väkeä noin viisitoista henkeä. Tilaisuudessa kylätoimikunnan puheenjohtajaksi valittiin Reijo Lampinen.

JUKKA KOSKINEN lahjoitti kylätoimikunnalle 50 paria kahvikuppeja.

KYLÄKAUPPA lopetti toimintansa keväällä -93. Kaupan tiloissa ollut siirtokirjasto otettiin kylätoimikunnan vastuulle ja kirjasto on hoitanut RAVISEN perhe kylätalolla.

6.3 pidettiin hiihtokilpailut kylätalon maastossa. Osanottajia oli nelisenkymmentä. Kova lumisade häytti mestareiden hurjaa menoa. Sarjoja oli joka lähtöön ja joka sarjaan myös osanottajia.

20-21.3 Lumeneistokilpailut. Jokihaaran sijoitus oli jaettu 1.-tila. Haasteviestissä tuli 5 sija.

28.3 Pilkkikilpailut Nauttiasella. Osanottajia noin 40.

Jokihaaran maineikas lumiveistojoukkue: Else Lahtinen, Reijo Lampinen, Ekki Pitkälä ja Anja Lampinen. Taustalla jaetulle voittosijalle oikeuttanut "Tiedonportaat"-teos

1.4 Posti-ilta, väkeä kertyi n 50. Postin edustajana tilaisuudessa kävi Kari Lundahl.

Tapahtumaa seuraamassa oli myös Keskisuomalaisen väkeä.

10.4 Pääsiäsvalkia, noin 50 henkeä kylätalolla. Yön hiljaisuuden rikkoi hajanainen kellojen soitte- lu ja muutenkin niin perin noita- mainen tunnelma. Aitiönpäivän viikolla siivottiin kyläteiden var-

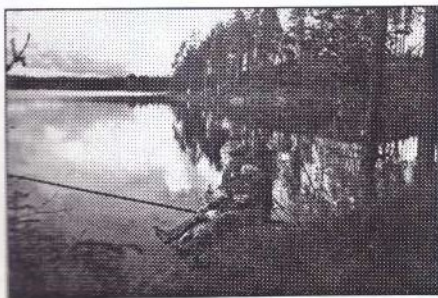
sia viidenkymmenen henkilön voimalla.

12.6 Kylätalon pihan kunnostus talkoilla. Tapahtumaa oli valmisteltu ahkerasti jo etukäteen ja ajettu multaa noin 60 kuormaa. Kuormauksesta huolehti ATSO LÄHTEENMÄKI. Alku oli hankalaa. VEIKKO VIINANEN juuttui ajokkinsa kanssa lastauspaikalle. JUKKA HAAPARANAN urakointi sujui ilman haavereita, mutta Viinasen huono tuuri jatkui, traktorista puhkesi rengas. TEUVO RIIHIMÄEN traktorista katkesi etupyörän napa. Varsinaisissa pihatöissä pakersi viitisentoista henkeä.

6.7 Annettiin haaste Uuraisten lentopalloilijoille. "Kaikki mukaan kyläkuntien väliseen turnaukseen" Voitto tuli kotiin, samoin kuin erinomainen palkintopallo.

9.7 Ranta-iltaa vietettiin perinteisesti vanhojen ja uusien metkujen merkeissä. Haitari soi ja buffetti pelasi. Rantajuhlan yhteydessä järjestetyn valokuvakilpailun voittajaksi ylsi MARKKU LEHTOSEN kuvaama "Ensilumi" Kerhotalon nimikilpailukin pidettiin ja saatiin 29 ehdotusta. Talon nimeksi tuli JOKIHAARAN KYLÄTALO. Esitettiin näytelmä myös "Liikennesolmu Jokihaarassa" Katsojia oli 300-400, ja tunnelma korkealla.

10.7 Kylätoimikunnan edustus vapaa-aika ja ympäristönäytellyssä Raija Lähteelä, Mikko Nieminen, Anneli ja Pia Bärlund.

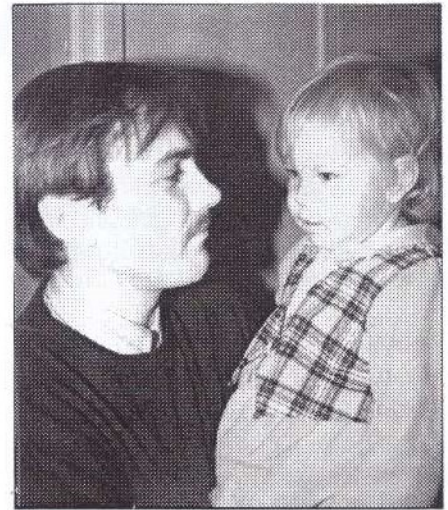

21.8 Petäisten rannalla onkimiskilpailut Lasten sarjan voitti EMILIA PITKÄLÄ, 260g Nuorten sarjan taitavin oli SAMI KARPPINEN, 938g. Naisista

suurimman saaliin sai AINO HONKANEN 432g. Kilpailun painavimman kalakasan 1310g veteli kuiville PEKKA SIVILL.

2.9 Urheilukentän kunnostusta surkeasta säästä huolimatta.

5.9 Kyläolympialaiset. Myöhäisestä ajankohdasta ja koleasta säästä johtuen paikalle ei saapunut suurtakaan joukkoa. Kilpailu oli rehtiä, eikä dobing-näytteitä tarvittu. Jokihaara- Kotaperälentopallo-ottelussa Kotaperä kunnostautui voittajaksi.

26.9 Sydänretki sai ihmiset liikkeelle. 35 ehti mukaan.

5.12 PIKKUJOULUT

Kylätalolla puoropuheen piti Annikki Kivimäki. Tutussa jutussa toisensa tunsivat EEVA JA NIILLO JOKINEN.

Rantajuhlien näytelmä "Liikennesolmu Jokihaarassa" sai uusintaesityksen. Paikalla oli myös JOULUPUKKI ja MUORIKIN. Kylämestarin arvo myönnettiin TAISTO LÄHTEELÄLLE. Ja kaikilla oli niin mukavaa.

Jokihaaran kylä kasvaa:

Muita tärkeitä tietoja Jokihaarasta:
Väkiluku elokuun -93 tilaston mukaan 313 hlöä. Heistä mieshenkilöitä 159 ja naishenkilöitä 154.

Äänioikeutettuja kansalaisia Jokihaarassa on 1.1.93 tiedon mukaan 241. Heistä naisia 112 ja miehiä 129.

Pahaenteisiä aavistuksia

Alkulause: Urho ja Anna ovat elelleet kylässään taas vuoden seesteistä ja leppoista vanhuutta.

Yksi asia kuitenkin järkytti vakaata menoa. Urho alkoi kuvitella, että hänellä olisi...

Itse asiassa kaikki muistui äkkiä mieleen, kun hän Annan pitkän motkotuksen jälkeen vihdoinkin rutisti pölyrievun vesikraanan alla ja alkoi joulusiivouksessa pyyhkiä kirjahyllystä pölyjä.

— Samperi, vanha ukko pölyjä pyyhkimässä, akkain hommaa... Jospa sittenkin tempaiseisin rätin nurkkaan ja menisin pilkkomaan lapuja, hän mielti ja pään sisällä sihi.

Silloin hän huomasi kuntainliiton ruskean kirjeen. — Tuokin vielä, mokoma touhu, hän tuhahti, mutta samalla hymyä alkoi vääntää suupieleen...

Oikeastaan kaikki alkoi syksyllä, kun hän oli Annan kanssa tuulastamassa. Anna huopasi ja hän könötti perätasolla polvillaan atraimen kanssa. Veneen laitaan oli kyhätty teline, jossa auton halogeeniumpio puhkoi kiilaa syvyteen.

Oltiin edetty tunnin verran, kun sormet alkoivat olla kalinaa vaila jääpuikkoja. Hän sanoi asiasta Annalle ja pyörähti istumaan. Anna sanoi, etteikö vanha mies vielä tiedä missä näpit lämpenee?

Urho tunki konttaiset kämment housunkauluksen alle.

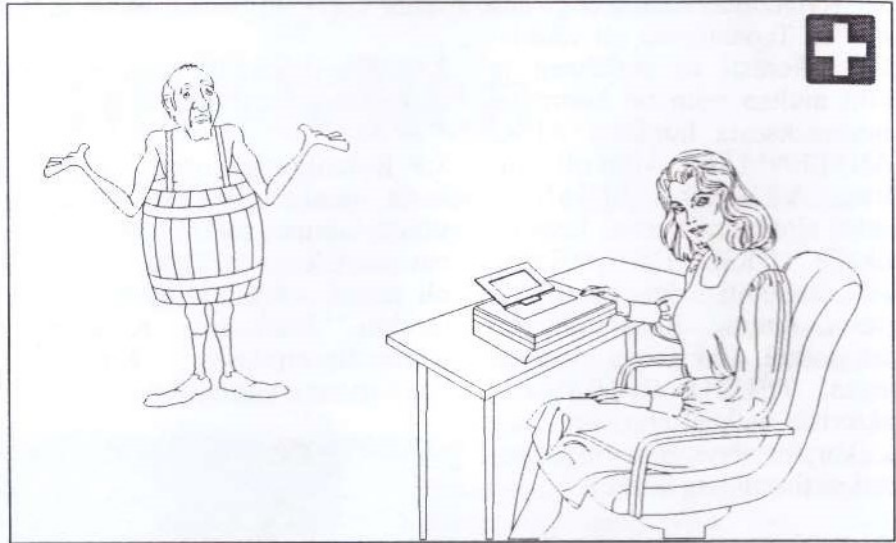
— Totta minä sen tiedän. Mutta...

— Mitä niin mutta?

— Kun minä olen pitkin syksyä epäillyt, että minussa on AIDS.

— Herra Jumala, AIDS! Mistä tuollainen käppyrä sellaisen olisi saanut? Jokos kirkollakin on seksikäljakuppila, niinkuin kaupungeissa?

— Ei, mutta kun minä monesti

liiterin takana olen katsonut, niin se on jossain lämpötilassa ja valossa semmoinen melkein sininen.

— No, eihän siellä mitenkään näy. Kuntohan se ensin menee.

— Kyllä minua vähän ahistaa, ja miksi se ei voi siellä näkyä?

— Pöhlö, lukisit ja katsoisit telkasta. Nehän laihtuukin luurangoiksi, sinä se paremminkin vain lihot.

— Mutta kun se nostaa kuumettakin. Toissa viikolla oli kahdena päivänä. Voisi se olla parempi, että kävisin terveysasemalla...

— Jätä tuo höpötys ja ala vahdata niitä pohjahaukia!

Urho vääntäytyi taas iskuasentoon. Pohjaliekoja valui veneen alle. Jokunen pikkukala värähteli eviään pikku kivien kupeella. Yhtään suurempaa ei kohdalle osunut.

— Ne on vielä syvällä. Ne tulee vasta vähän ennen jäiden tuloa. Ei mutta hei, tuossa on lahna!

Anna toppuutti ja Urho mutruili suuta ja laski atrainta varovasti lahnan selän tuntumaan. Yht'äkkäinen survaisu, hetki tunnustelua ja sitten varovainen nosto. Komea toistakiloinen sätki atraimessa.

— Ihme, ettei se kuole, vaikka kolme piikkiä on läpi, Urho ihmetteli muikeana.

Hän otti lapukalikan ja päätti kalan kärsimykset.

— Kyllä siitä savupöntössä ihan hyvä tulee, napsutteli Anna perätuhdolta.

Urho tihruusi vielä puolen tuntia lipuvia pohjaliekoja. Yö alkoi kallistua aamun puolelle ja hän kajautti harha-aistimuksen jälkeen atraimen kiveen. Yksi piikki katkesi ja kaksi vääntyi pahasti.

— Annettaisko olla, hän totesi ja ihmetteli kun ei edes kironnut.

— Voi olla parempi, eihän eläimiä yleensäkään pitäisi yrittää pelkästään haavoittaa — eikös tuolla kyrsällä just sellaista tahtuisi, aprikoi Anna.

Järvellä julki tuotu vaivasi Urhoa niin paljon, että jo parin päivän päästä hän turautti mopolla Tikkakosken terveysasemalle.

Anna oli kirkolla ja alibin vuoksi Urho köytteli vesurin tarakkaan. Voisihan kertoa Annalle olleensa rankasavotassa, jos ennen sattuisi kotiin tulemaan.

Terveysasemalla pukkasi suunnattomia byrokraattisia vaikeuksia. Ei ollut lähetettä, eikä sairauksivakuutuskorttia.

Urho veti silmät tihruun, meni ihan vastaanottoapulaisen korvan viereen ja supatti ovelan näköisensä. Vastaanottoapulainen kurtisti

otsanahkaansa ja nytkähti säik-
kynä taaksepäin. Sitten hän sa-
noi; hetkinen ja soitti jonnekin
lyhyen puhelun.

— Ottakaa tuolta vuorolappu
laboratorioon, hän sanoi ja katsoi
niin kuin leprapotilasta tavataan
katsoa.

Urho napsutteli muoviläpyskää
ja odotteli pari edellä menevää.
Sitten huudettiin hänen nume-
ronsa. Tanakka, vaalea, hyvä-
muotoinen hoitaja käski istu-
maan.

— No, mitäs sitä teillä... hän
kysyi ja silmät loistivat lempeinä
lähteinä.

— No, kun minä luulen, että
minulla on AIDS, Urho punnersi
työläästi.

— Olisiko se ollut mahdollista
saada? Oletteko olleet ulkomail-
la tai kaupungissa?

— Kaupungissa, Anttilassa kä-
vin...

— Eikö muuta?

— No, en minä muuta muista...

— Niin, humalassahan sitä tu-
lee aina tehtyä typeryyksiä. Ei
sillä, paljon teidän ikäisiä käy
testeissä, varsinkin ulkomaan-
matkojen jälkeen, ihan hyvä se
on. Että ei muuta kun...

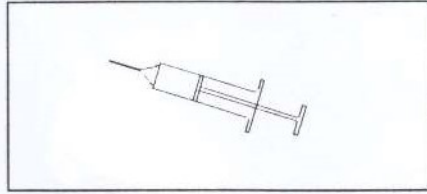
Urho nousi ja nytkäytti vyön
soljen auki.

— Käärikäpää vähän sitä oike-
aa paidan hihaa... hoitaja sanoi ja
viritteli näytteenottovälineitään.

Urho hämmentyi ja nykäisi vil-
lapaidanhelman aukinaisen sepa-
luksen päälle.

— Ettäkö kädestä?

— Kädestä, kädestä. Tällainen
pieni putkilo ja asia on sillä sel-
vä.

Hoitaja työnsi neulan tottu-
neesti suoneen ja valutti putki-
loon. Urho katseli seinässä ole-
via värikkäitä kortteja ulkomail-
ta. Täälläkin varmaan työtove-
reilleen matkoilta lähettelevät,
hän ajatteli, eikä edes huomau-
nut toimenpidettä, vaikka muu-
ten veren kanssa lotraaminen ai-
na puistatti.

— No niin, varmistetaanpa ne
henkilötiedot, niin voidaan lähet-
tää tulokset parin viikon sisällä,
hoitaja sanoi.

Ovella Urho kiitti ja vilkaisi
taakseen. Hoitaja hymyili ystä-
vällisesti ja Urholle tuli sellainen
olo, ettei tuollainen ihminen ker-
ta kaikkiaan voisi imeä hänestä
tautista näytettä.

Vyön ja sepaluksen hän raplasi
kiinni vasta mopon vierellä. Ko-
ttiin ajellessa hän huomasi vihel-
televänsä kovalla puhalluksella.

Vastaviima oli niin kova, että
korviin tuli vain tuhtia suhinaa.

Urho pudotti pölyrätin ja otti
paperin kuoresta. Maanviljelijä,
luki tittelissä, maanviljelijä,
vaikka hän ei ole möyrinyt enää
vuosiin — kasvimaatilkkua enin-
tään.

Kirje jatkui lyhyellä toteamuk-
sella: lokakuun 2. päivänä otet-
tuun näytteeseen viitaten toteam-
me sen olleen täysin normaali,
eikä sisällä mitään poikkeavaa.
Hemoglobiiniarvo 164 on kor-
keahko ja pyydämme teitä tark-
kailemaan sitä ja tarvittaessa
neuvottelemaan lääkärin kanssa
lievästä lääkityksestä.

Päiväys ja pätkä sotkuista vii-
vaa alla — lukisikohan tuossa et-
tä Rasa — ei on se pitempi nimi,
Urho tuumi.

Hän sujautti paperin takaisin
kuoreen, muikisti ja nykäisi hou-
sujan ylöspäin. Otti rätin ja al-
koi uhmassa pyyhkiä tummia
hyllyjä.

— Terve, mikä terve, että nyt
AIDS...

TAISTO KOTKA

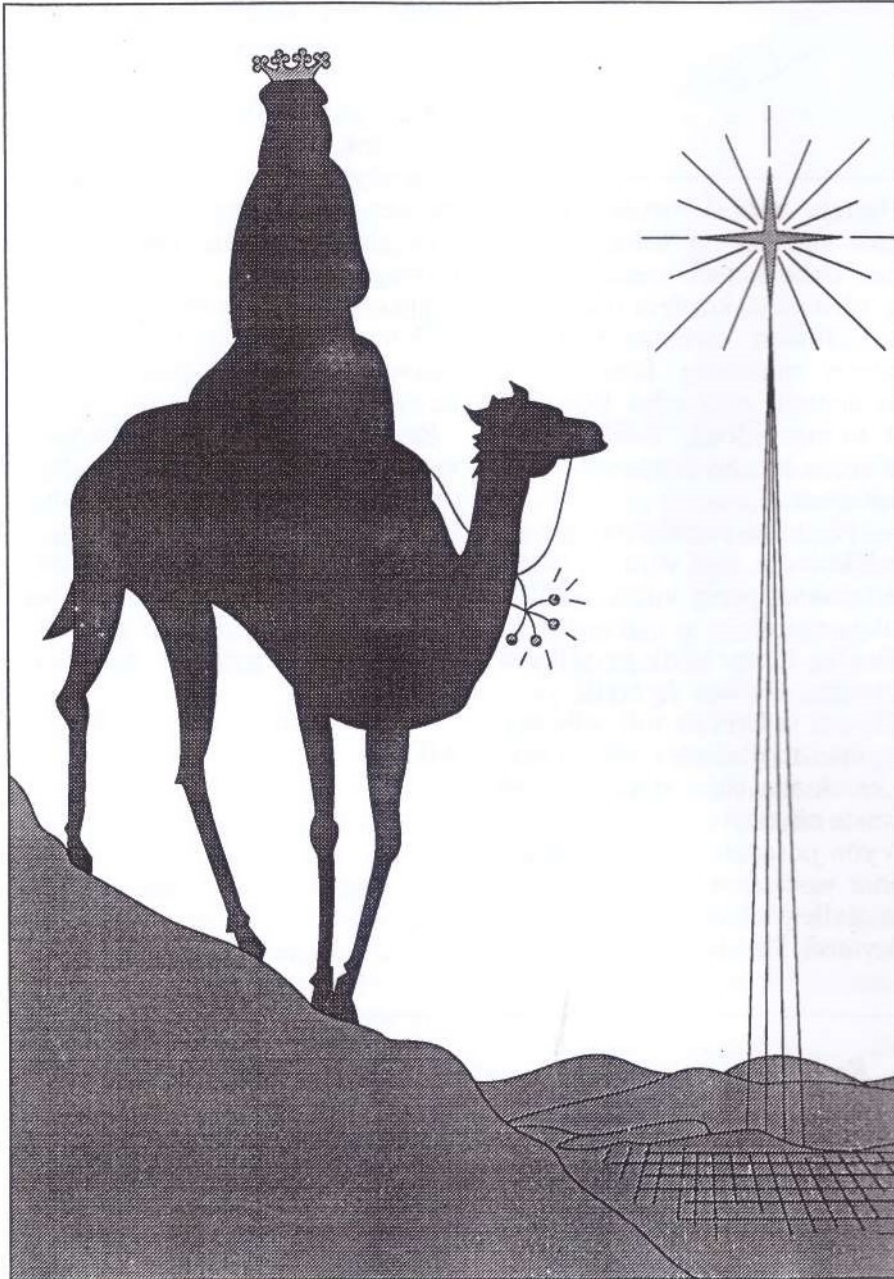
Runo luokkatoverille.

*Se oli satuttavaa,
kiljuvaa tuskaa,
kun yht' äkkiä sain
tietää onnettomuudesta,
jossa olit saanut surmasi.
Ajattelin, totta tämä ole ei
mutta takaisin tullut ole et.
Enhän tuntenut sinua hyvin,
silti tiesin sinusta paljon.
Toiset eivät näe tuskaa sisälläni,
eivät kuule huutoa sieluni.
Ajatuksissani on aina tilaa sinulle,
luokkatoverini.*

K.R.

Jokihaaran lapset kirjoittivat joulusta Höytiän koulussa

Joulu ja joulun odotus

Joulu Hölmölässä

Oli taas joulu. Viime vuonna oli joulu mennyt ihan mönkään Hölmölässä.

Nyt kerronkin siitä viime joulusta.

Joulua onkin jo valmisteltu Hölmölässä.

Joulusaunaa varten monet hölmöläiset ostivat Väinön kaupasta pannattoman kiulun ja muuta tavaraa. Joulu Hölmölässä meni hyvin.

Sami Naarminen

Joulun odotus

Oli pikku poika, joka odotti joulua mutta se ei tullut koska hän on ollut tuhma

Pukki ajatteli tulenko vai en kas siinä pulma.

Jari Johansson

Joulu

Joulu on hiljaisuutta, rauhallisuutta ja salaisuutta. Kun katson tähtitaivasta nään Otavan ja Leijonan.

Kuu mulle hymyilee ja pimeyttä katselee. Kuulen joulun kellojen kumahtavan ja joulun taikaa suhahtavan korvieni ohitse.

Joulun tuoksu

Joulun tuoksun tunnen. Hiljaisuutta luulen olevan ympärilläni.

Joulun tuoksuja monia on. Jännitystä, salaisuutta, rauhaa ja kolkutusta.

Anne Mäkinen

Karvinen

Karvinen kinkkua haluaa
Jääkaapille kapuaa
Karvinen kinkun löysi
niin kinkun poskeensa pisti
ja Esko kaupungista tuli
ja kinkkua syömään tuli
niin löysi vaan luut
mutta Karvinen nukkuu ja
maha on pullea ja
Esko katsoo Karvista
Esko huomaa, että Karvinen on
varkaissa käynyt.

Tiina Nieminen

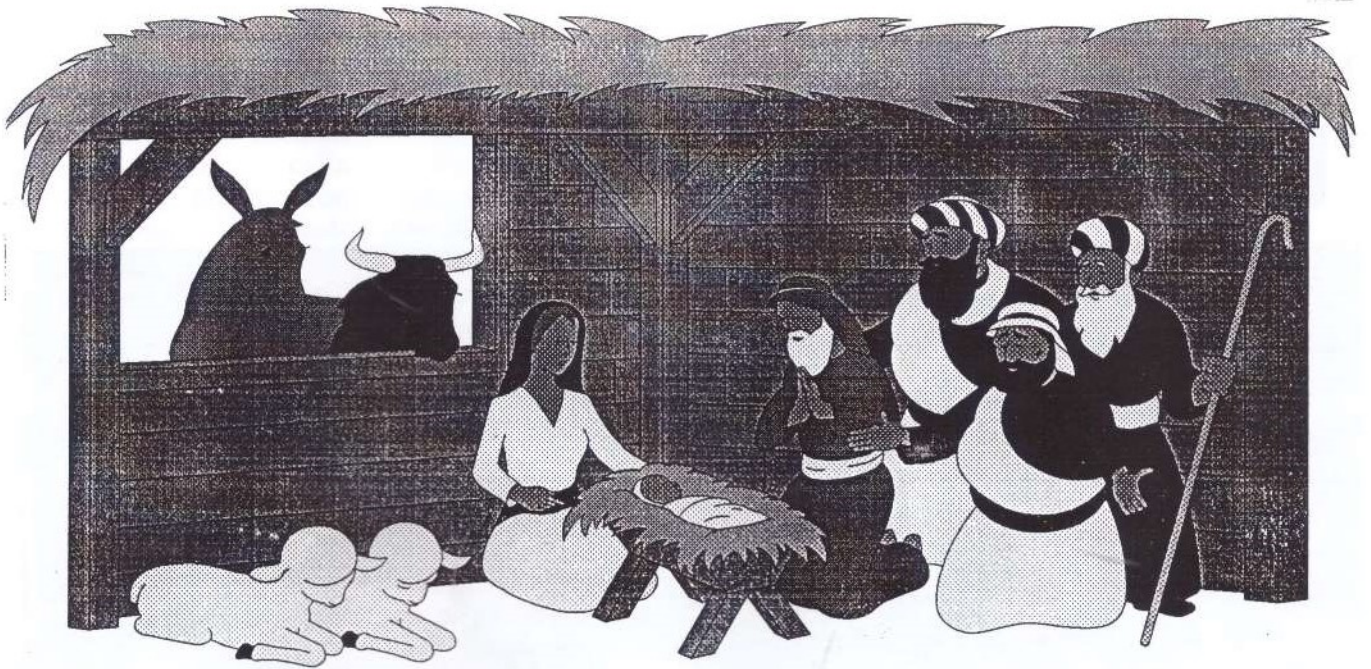
Korvatunturilla

Lunta sataa
muori hämmentää pataa
ukki pukee
pukki lukee
tonttu tekee työtä
pukki löysentää vyötä.

Tonttujen työpajassa

Tonttujen työpajassa maalaataan, paalataan, pakataan, lakaataan ja kuurataan.

Visa Laine

Joulu

Joulu armas tullut on Hei vaan
joulupukki lahjoja tuonutkaan ei
kun lapset tuhmia ollut on
Ensi jouluna joulupukki lahjat
tuo jos lapset kilttejä on ja niin
sai lapset lahjat ja jotkut lelut
menivät rikki, joillakin oli jopa
nenässä tikki.

Tiina Nieminen

Voimalla seitsemän tontun

Tähtiä on Otavassa
tonttuja on Tonttulassa.

Mitä jouluna tapahtuu

Peikot hältä lahjat vei
huh hah hei trallallei.

Markku Laulumaa

Karvinen ja joulupuuhat

Karvinen kinkkua hamuaa
ja keittiön hyllylle kapuaa.
Lahjoja Karvinen avaa
ja lihapataa salaa syö.
Karvinen jouluna lihottaa
ja jääkaapille kurkottaa.
Jääkaapista paistin ottaa
ja jotain suurta suuhun ottaa.
Peruja keittää
kinkkua heittää suuhunsa

Anne Mäkinen

Joulun odotus

Joulun alla lumisade on sankkaa
ja lumen lapioiminen on rankkaa

Ulkona kovasti tuulee
ja joulu tullut on, kaikki luulee,
kun kulkusten kilinän ne kuulee.
Sitten kun joulu loppuu ei ole
enää kiirettä ei hoppuu
On joulun jälkeen hyvää aikaa
tehdä uuden vuoden taikaa.

Enni Laine

Joulu

Joulussa on kivaa, kun joulu-
kuusi on koristeltu, saa lahjoja,
kun voi tehdä lumiukkoja, ratsas-
taa voi hevosella, kotona on
kinkkua. Joulussa on hiljaista ja
rauhallista. Silloin ihmiset eivät
ole vihaisia.

Joulu sai alkionsa Jeesuksen
syntymästä ja jouluna tontut
kurkki ikkunoista ja tarkistaa
ketkä saa lahjoja.

Runo

Tähdet tuikkii taivahalla
joulu armas tullut on
hei mut se ei kauan kestä
joulurauha nimittäin löytyy sydä-
mestä

Jaana Rautiainen

Joulu tulee taas

Joulun odotus on pitkää aikaa.
Tontut ja joulupukki auttaa ja
muori se tuossa leipiä kantaa.
Tipsu Tapsu ja Tepsu leluilla so-
hii.

Mut työpajassa käy sohina. Muo-
rikin on jo huolissaan, kun lapset
katsoo omaa pukkiaan.
Lapset oottaa joulua luistelles-
saan. Kun yksi jäällä kaatuu niin
heti joku kompastuu pieneen
jään palaseen.

Mut kun joulu tuli ja meni lap-
sien lelut meni heti rikki.
Joulumuori ja tontut joulupukkii
auttaa, kun pukille on nuha paha
tullut.

Jaana Rautiainen

Jouluna sattuu

Oli tonttu,
jolla oli oma monttu,
jossa se lahjoja tekeli
ja pukin vaatteita peseli
Pukin oiva muori
manteleita kuori
työssä
pimeässä yössä
Kun joulu oli ohi
lapset leluilla sohi
jotkut lelut meni rikki
joillakin oli jopa nenässä tikki

Noora Haaparanta

Uusia asukkaita-sarjamme jatkuu. Vuorossa Helli ja Jorma Laulumaa

Tullaan tutuksi

Helli ja Jorma Laulumaa uuden kotinsa olohuoneessa

Minulla oli iloja kunnia tutustua Helli ja Jorma Laulumaan uutuuttaan tuoksuvaan kotiin ja itseensä isäntäväkeen, joka oli hyvin sympaattista ja elämänmyönteistä.

Vaikka tunkeuduinkin papereineni heille, he ottivat minut iloisesti vastaan.

Koti oli somistettu kauniiseen jouluilmeeseen ja talossa vallitsi hiljaisuus ja rauha. Lapset olivat koulussa ja talon hallitusväki kotona kaksistaan. Pohdiskelimme kaikkea mahdollista taivaan ja maan väliltä. Tein pariskunnalle muutamia melko klassisia kysymyksiä.

-Syntymäpaikat? Ammatit?

Isäntä syntyisin Kärsämäeltä. Saarnaaja Uuraisten Helluntai-seurakunnassa.

Vaimo Helli, Haapajärveltä.

Mukana seurakunnan duakonia-työssä. Lisäksi mukana myyntitehtävissä.

- Entäpä muu perhe?

Lapsia neljä, kolme tyttöä ja yksi poika.

-Koska olette muuttanut Uuraisille?

Ensikerran 1983. Välillä olimme muuallakin mm Savossa. Nyt olemme olleet uudelleen täällä vuoden verran.

-Miltä tuntuu asua näin maaseudulla?

Ihanan kotoiselta. Kun on nyt tämä punainen tupakin ja perunamaa.

-Mitä teille merkitsee puhdas luonto?

Puhdas luonto on tietenkin tär-

keä. Täällä luonnonkeskellä voi latautua, valmistella vaikka seuraavaa saarnaa. Katuvalojen sijasta voi ihailla tähtitaivasta. Ja bernhardilaiskoirammekin viihtyy erinomaisesti.

-Rakensitteko talon itse vai oliko valmis osto?

Jokihaaralaisen Aimo Mäkisen kanssa suunniteltiin ja hän oli tärkein rakentaja, myös ystävät kävivät talkoissa. Talo ostettiin puolivalmiina, se joudutti rakentamista. Viime vuoden lokakuussa aloitettiin touhut, ja jouluksi kannettiin pöytä tupaan.

-Sitten ne perheen harrastukset? Onko niitä ja ovatko ne liian kaukana?

Luonnossa on hyvä ja tärkeä liikkua, ehkä se on se perusharrastus kun on tuo koirakin. Pettäsjärven maastot suorastaan

houkuttelevat samoilemaan. Poika pelaa jääkiekkoa. Emäntä hääriä lähetyksessä. Jorman harrastus on omalla nurkalla puutöiden parissa. Olohuoneen nurkassa on tosi upea kaappikello ja kodista löytyy monia muitakin kauniita puuesineitä, isännän itsensä tekemiä.

-Mitä uskonto teille merkitsee?

Oikeastaan kaikkea. Uskonto on meidän perheessämme hyvin tärkeä asia. Meistä kumpainenkkin on tullut uskoon jo hyvin nuorena, teimme silloin tietoisesti hengellisen ratkaisun. Meidän kotimme kynnyks on hyvin matala, siitä voi tulla sisään sellaisena kuin kukin on, emme halua karsinoida ketään.

-Onko joulunvietolla erikoispiirteitä teidän kodissanne?

Me vietämme joulun perinteiseen tapaan, vaatimattomasti ja hartaudella. Ehkä tämä lama-

kin saa aikaan monessa kodissa aidomman ja hartaamman todellisen jouluntunteen, kun rahaa on vähemmän lahjatkin ovat vaatimattomampia ja järkevempiä. Meidän jouluun kuuluu myös käynnit vanhuksia ja ystäviä tervehtimässä.

-Mitä sanoisitte tästä ajasta nykyihmisille?

Ainakin asettumista perusasioiden äärelle. Tyytymistä vähempään, emmekä saa menettää toivoamme paremmasta. Olisi hyväksi myös rukoilla. Elämähän on suuri lahja, jonka täytyy saada jatkoa!

-Kertokaa itsestänne ja toiveistanne?

Hyvää terveyttä tietenkin aina toivoo ja siunausta. Jorman mielestä pitäisi enemmän kuntoilla ja liikkua ulkona. Hellin pitäisi jumpata ponnekkaammin. Kumpainenkkin liikuntamuoto edes-

auttaa terveenä pysymiseen oli yhteisen pohdinnan tulos.

-Mitä vielä, herttaiseksi lopuksi?

Meidän on hyvä elää täällä ja meillä on erittäin ihanat ja hyvät naapurit. Haluamme toivottaa kaikille Jokiharalaisille oikein hyvää ja rauhallista joulua!

Vielä tuokion jatkui yleiskeskustelu kahvikupposen ääressä, emme kuitenkaan saaneet maailmaa asettumaan aloilleen, ehkä sen tekee korkein voima.

Ulkona sateli lumihiuksia, ja oli ihmeen kevyt olo.

Kiitos teille Helli ja Jorma!

Teitä haastatteli Annikki.

Laulumaiden uusi talo Hankalan uuden asuntoalueen Höytiän puoleisessa osassa. Isäntä Jorma Laulmaa talon rappusilla

Jäätynyt kahvipaketti

Yksi harvoja elämän nautintoja Olga mummolla oli keittää ja juoda oikein mojuvat kahvit.

Se oli tässä takavuosina, aikoja sitten, kun alkoi yhteiskunnassa tapahtua kaikenlaisia uudistuksia, eli mikään ei ollut niinkuin ennen, mihin oli totuttu.

Eräänä aamuna alkoi Olga aamukahvin keitto puuhiini ja kohta ilmeni, että kahvit oli lopussa ja kahvihammasta kivisti niin viävästi. Olga komensi Anja tyttä-

ren kaupasta hakemaan.

Anja pyörähti alta aikayksikön kaupalla ja kiidätti tyhjiöpakatun kahvipaketin, eli kovapaketin. Silloin Olga torumaan "Mitä hilskuttia sinä jäätynneen kahvipaketin toit, mene kiireesti vaihtamaan ja toru sitä kauppiasta, kun tommoisia myy."

Anja kiirehti kaupalle ja torumaan kauppiasta. "Mitä sinä tommoisia myyt, pane takaisin tukkuliikkeelle." Kauppias alkoi valistamaan Anjaa, että kyllä se ihan oikea paketti on ja kahvi

säilyy näin paremmin, pitempään.

Anja otti vielä tämän kerran vanhan, tutun mallisen kahvipaketin, ettei äiti enää toruis. Vähin erin Anjakin tottui uusiin kahvipaketteihin, samoin kuin Olga mummokin, ja joi nautinnolla Kahvikultaa. Näin se maailma muuttuu Eskoseni. Mikähän seuraavaksi?

ESKO SALMELA

Pussihousut ja miehen mitta.

Niin että koskas sitä tuntee-kaan olevansa mies? Sorjosen Topi, siirtolaispoika tiesi ja tunsu ole ansa mies jo kuusi-vuotiaana, ollessaan evakkona sota-aikana meidän naapurissa ja pannessaan pussihousut jal-kaansa, se oli miehekäs olo.

Ilmankos Mannerheimillä olikin aina pussihousut jalassa, sehän oli tosi mies ja suuri päällikkö, eli vertauskuva mie-hestä siihen aikaan.

Mekin veli Jaakon kanssa oli-tiin evakkona naapurissa suku-laisten luona, sellaisina pojan naskaleina, siinä eräänä päivänä toljailtiin navetan takana, hiekkakasan tuntumassa.

Väliin ammuskeltiin ritsapys-syllä räkättirastaita, tai keksit-tiin muuta ajan kulua.

Siinä Jaska huomasi kun Sor-josen Topi tulla tepasteli meitä kohti, Jaska nyki hihasta "kuu-le Topi on tulossa. Mitenkäs nyt noin rehvakkaana tepaste-lee ja on niin ollakseen." Niin-pä minäkin panin merkille, että Topihan sieltä saapasteli kuin Euroopan valloittaja. Mutta oli-han sillä aihetta, se oli saanut jalkaansa uutukaiset pussihou-sut. Katteeks kävi. Sanoin Jas-kalle, että ei olla huomaavi-naan.

Topi tulla tepasteli siihen ja alkoi rehvastakseen: "No pojat, kukas nyt on enemmän mies?" Ja katseli meidän polvihousui-hin. Me siinä vaitonaisina: "Tiijä häntä nyt, mutta ollaan me nyt ainakin vanhempia kuin si-nä." Samalla vilkuiltiin Topin

pussihousuja.

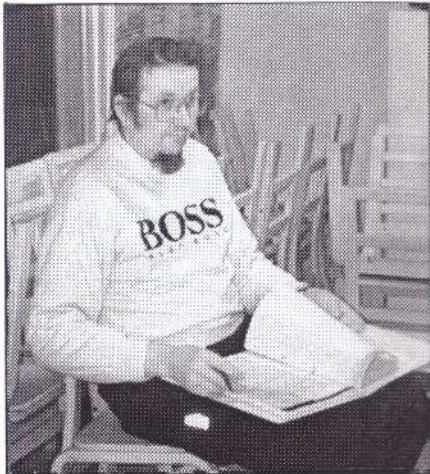
Siinä Topi pullisteli rintaan-sa, tepasteli edestakaisin ja työnsi kädet syvemmälle hou-sun taskuihin ja kehuskeli: "Kyllä se olen minä enemmän mies, onhan mulla pussihou-sutkin, sehän on selvä miehen merkki ja onhan Mannerhei-milläkin aina Pussihousut ja-lassa."

Niinpä meidän täytyi henges-sä myöntää, että näinhän se on, mutta mielessämme päätettiin, että kyllä sitä vielä meilläkin on pussihousut niinkuin Topilla ja Mannerheimillä; jos se mie-huus on siitä kiinni.

ESKO SALMELA

Kansalaisopiston näytelmäpiiri toimii Jokihaarassa

Esiripun takaa

Piirin vetäjä Lauri Pihlainen seuraa kuinka vuorosanat ovat painuneet näyttelijöiden muistiin

On koittanut odotettu ilta viikosta ja näytelmäpiiri kokoontuu kylätalolle roolikansiot kainalossa.

Ja eikä sitten muuta kuin harjoittelemaan. Ohjaajamme Lauri Pihlainen neuvoo ja opastaa "Liikennesolmun" liikkeitä; seisoi Mertsissä näin, Raija nouse seisomaan tuossa kohtaa, ja niin edelleen. Jokainen saa omat neuvonsa vuorollaan.

Kommelluksia sattuu tietenkin ja silloin naurua piisaa. "Naurut nauretaan harjoituksissa", sanoo ohjaaja. Kovin opettelu on vuorosanoissa. "Ei näitä opi millään" on tuttu sanonta porukan suusta, mutta niin vain aivojen muistilohko ottaa sanat talteen ja harjoittelu jatkuu ilman kansioita.

Tulee kevät ja kansalaisopiston ohjaaja jää kesälaitumelle, jol-

loin jäämme harjoittelemaan ilman ohjaajaa. Valmistusta on saatava, sillä rantailta lähestyy uhkaavasti. Niinpä vain harjoittelu tekee kommellusten kautta mestarin ja homma menee omasta mielestämme aika mukavasti.

Kunnes koittaa torstai ja keraaliharjoitus (ensi-ilta on huomenna). Kaikki menee poskelleen, vuorosanoja unohtuu ynnä muuta sekaannusta. Kaikista vaikeuksista huolimatta saavumme rantaillassa esiintymislavalle ja näytelmä viedään joustavasti läpi. Arvostelut jätän runsaalle yleisölle.

Syksyllä kokoontuimme taas, sama "väljäpipoinen" joukko ynnä yksi iloinen näytelmäharrastelija lisää, kylätalolle suunnittele-

maan, mitä hauskaa keksittäisiin yleisölle.

Ja keksittiinhän sitä. Nyt on tekeillä kokoillan näytelmä "Peräkylän Profeetta", josta en kerro nyt enempää. Mutta kun se saadaan esityskuntoon niin takaan, että silloin Teillä katsojilla tulee olemaan hauskaa.

Toivottavasti tapaamme ensi kesänä näytelmätaiteen merkeissä.

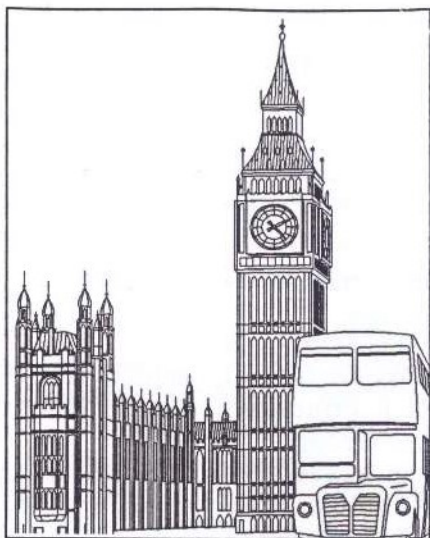
Toivotan kansalaisopiston näytelmäpiirin puolesta Rauhallista Joulua ja Hyvää Uutta Vuotta.

TAPIO RAVINEN

Kansalaisopiston näytelmäpiiri: Annikki, Pekka, Raija, Reijo, Kirsi, Tapio ja Lempi harjoituksissa.

Tulevana kesänä kansalaisopiston näytelmäkerho esittää ulkoilmanäytöksenä talven aikana työstetyn "Peräkylän Profeetta". Seuratkaa keväällä ilmoittelua. Esityspaikka ja aika ovat vielä avoimia, mutta suunnitelmissa on kahden viikonlopun esitykset. VARAA lippusi ajoissa, jotta varmistat paikkasi tulevan kesän merkkitaipahumaan.

Mira Koivusilta kertoo kuukausistaan Englannissa

Kun saa jälleen palata On mukava lähteä

Kun 19-vuotiaana vaivaa Suomi-tylsyys, ei paljoa ole tehtävissä: vaihtoehtoina ovat lähteminen ja, niin, lähteminen.

Henkisen ja taloudellisen laman runtelema Suomi ei ylioppilaskirjoitusten jälkeen houkutelut, vaikka tarjolla olisi ollut rahaa valtiolta ja paikka avoimessa korkeakoulussa, sillä Suomesta ei kuitenkaan löytynyt lääkettä siihen kiusallisempaan vaivaan:

Tuttuuden synnyttämään turtumiseen. Kun sain mahdollisuuden lähteä Lontooseen au-pairiksi. En epäröinyt, vaan nousin koneeseen elokuun lopussa.

Perhe Zipper, jossa työskentelin reilut 3 kuukauttani Englannissa, oli varsin originelli.

Muotisuunnittelija-äiti, muusikko-isä ja 3 tytärtä olivat kaik-

ki suuria persoonallisuuksia -ainakin omasta mielestään- ja totuttelemisen räiskyvään ja vauhdikkaaseen perhe-elämään vei aikansa.

Paikallisen tavan mukaan perheessä asui myös lasten hoitaja, joten minun osalleni jäi siivous, jota riitti!

Suomalaiset saavat muuten olla ylpeitä lämpimistä taloistaan; Englantilaiset värjöttelevät syksyn ja talven yksinkertaisten ikkunalasien suojissa viiman puhaltaessa nurkasta nurkkaan - mukana olleet villasukat eivät menneet sisätiloissa hukkaan!

Asuinpaikallani Pohjois-Lontoossa oli hiljaista ja vaurasta asuma-aluetta, mutta pakolliset posti, tavaratalo ja pubi olivat kävelymatkan päässä. Ydin Lontooseen vei metro tai juna 20 minuutissa, missä vastassa oli kuhi-

seva ja turistien kansoittama suurkaupunki -Itse englantilaisia sai hakemalla hakea.

Kaupunkina Lontoolla oli toki tarjota kaikkea maan ja saasteisen taivaan väliltä, ja taatusti vähän enemmänkin, mutta pidemmällä visiitillä ei voi olla huomaamatta sen sieluttomuutta tai pinnallisuutta: miljoona kaupungin ongelmat, mm. liikenne ja tuhannet kodittomat, vaativat veronsa. Kaikesta huolimatta Lontoo on kokemus, vaikkakin kallis sellainen.

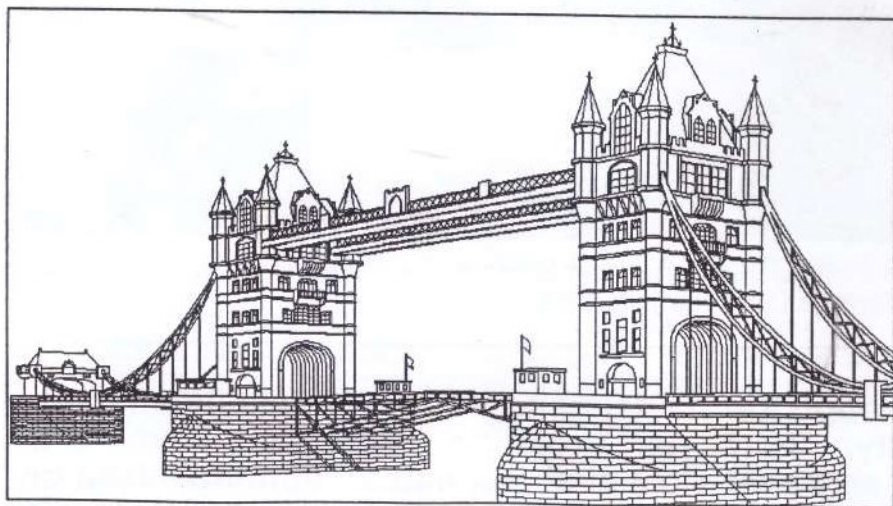
Pienellä vaivannäöllä voi kokea koko maailman ja silti päättää päivä perienglantilaisessa pubissa vaikkapa säästä keskustellen -aina varma valituksen aihe!

Tätä kirjoittaessani olen ehtinyt nauttia lumesta ja joulunodotuksesta vasta 4 päivää, joten etäisyyttä kokemuksen syväluotaukseen en vielä ole saanut.

Luonnetta pesti Lontoossa kuitenkin kasvatti rutkasti ja laittoi niin oman itseni ja koti-Suomen uuteen valoon -niin hyvässä kuin pahassakin.

Niin mukava kuin onkin palata, on aika taas lähteä ja löytää uutta. Matkani jatkuu tammikuussa kevääksi Irlantiin, maaseudulle Dublinin ulkopuolelle.

Elämänmeno lienee siellä jokseenkin toisenlaista kuin Lontoossa. Mitä kevät kuukaudet pitävät sisällään, sitä en halua edes arvailla!

MIRA KOIVUSILTA

Tyttö ja kirja

Tyttö käveli kadulla, katseli näyteikkunoita ja mietiskeli mitä ostaisi äidille joululahjaksi. Hän puristi kädessään muutamaa kolikkoa jotka oli äidiltä saanut pieniin jouluostoksiin

-Mitä kummaa minä näillä ostan, eihän näillä saa juuri mitään.

Hä oli surullinen ja alakuloinen, oli sekaantua lahjaröykkiöitään kuljettavien ihmisten jalkoihin.

Hän pysähtyi antikvariaatin ikkunan eteen.

-Minä ostan äidille jonkun vanhan kirjan, äitihän on ahkera lukemaan, hän tulee varmaan iloiseksi.

Tyttö meni sisälle suurin toiein, ihastuneena omaan kekseliäisyyteensä.

-Miten vanhat kirjat voivat maksaa noin paljon. Hän katseli kauan aikaa, kurkotteli kirjatiskin tasalla löytäisikö hänen rahansa mittaista kirjaa.

-Tuossa on se kirja, hän mel-

kein kuiskasi, tuo on se kirja josta äiti on puhunut, ja tullut surulliseksi siitä kertoessaan.

-En löydä sitä enää mistään, en saa sitä takaisin, hän oli nyhyttänyt. Tyttö katsoi kirjaa tarkkaan. Se oli musta,

kullattu risti oli kannessa ja reunat kulunutta kultausta. Hän ylettyi varpailleen nousten ja käsiään venytellen avaamaan kirjan kannen.

"Mummolta annalle 1926"

mustiin pukeutunut nainen kulki ohi ja hymyili, katseli kirjoja.

Tyttö mietti mitä tekisi, hän miltei pyörtyi tuskasta.

-Noin paljon, enhän minä sitä saa, kun minulla ei ole rahaa, kehtaavatkin pyytää noin paljon äidin kirjasta.

Mustiin pukeutunut nainen pysähtyi hänen eteensä ja kysyi.

-Kirjojako se tyttökin katselee, onko sinulla jokin eritynen, jota sinä etsit?

-On, mutta se maksaa niin paljon, se on tuo "siionin kannel" ei mutta sitä ei ole siinä enää, olen aivan varma että se oli siinä juuri

äskän. Anteeksi, mutta sehän onkin rouvan korissa ei se mitään, pitäkää vaan!

-Onko tämä jotenkin sinulle tärkeä? Kysyi nainen hymyillen.

-Se oli kerran minun äidin. Me oltiin kerran niin köyhiä, että äidin piti myydä kaikki hänen rakkaat kirjansa, tätä hän on aina kaivannut ja toivonut saavansa takaisin. Kulkenut kaikki vanhojen kirjojen kaupat. Minä sen äsken keksin. Lapsi alkoi itkeä. Silloin vento vieras nainen katsoi häntä lempeästi, ja alkoi puhua - ei tämä ole minulle yhtä tärkeä kuin sinulle. Saat tämän kirjan.

-Ei minulla ole kuitenkaan niin paljon rahaa, millä maksaisin sen.

-Minä ostan sen sinulle, minulla ei tänä jouluna ole yhtään läheistä kelle antaisin lahjan, tämä on minun lahjani sinulle ja äidillesi. Toivota hyvää joulua minunkin puolesta.

ANNIKKI KIVIMÄKI

Katse tulevaisuuteen

Tässä istun ja nautiskelen drinkkiä.

Mietin, mitä kirjoittaisin tähän uuteen runovihkoon...

Elämään,

kun runovihko on täynnä,

se on kuin kuolema.

Ja kun taas aloitan uuden vihon,

se on kuin syntyminen...

Uudelleen syntyminen.

Ennenpitkää vihot loppuvat,

sekin on elämää...

Tulevaisuutta.

Joulukuusi

*Lapsuuteni kodissa
kuusi ripustettiin leipähirteen
se pyöri hiljaa takanlämmössä.*

*Joulunaikaan
tuvassa tuoksui metsä
ja valtakuntien liput liehuivat.*

*Vieläkin tunnen tuon tuoksun
näen pyörivän liikkeen
ja oksien varjot seinillä.*

PVY:N PALSTA

JOKIHAARAN PVY TIEDOTTAA

YHDISTYS VUOKRAA KONEITA JÄSENLLEEN ALLAOLE-
VAN HINNASTON MUKAISILLA HINNOILLA. LISÄTIETOJA
VUOKRAUKSESTA ANTAA YHDISTYKSEN RAHASTON-
HOITAJA RISTO LÄHTEELÄ (PUH. 814 119)

HINNASTO

KIVIKOUKKU	10 MK / PÄIVÄ
PELTOJYRÄ	10 MK / TUNTI
PERUNAKONE	10 MK / TUNTI
BETONIMYLLY SÄHKÖK.	30 MK / PÄIVÄ
BETONIMYLLY TRAKTORIK.	30 MK / PÄIVÄ
HALKAISUSIRKKELI	10 MK / TUNTI
RAIVAUSSAHA + TRIMMERI	100 MK / PÄIVÄ
	50 mk / puolipäivää
SÄHKÖKAAPELI 3-VAIHE	30 MK / PÄIVÄ
TAKALANA	20 MK / TUNTI

LIITY JÄSENEKSI JA
VUOKRAA EDULLISESTI

ran vuosittain ja koneita vuokrataan, niitä ostetaan varojen ja tarpeiden mukaan uusia.

Viimeiset koneet joita on hankittu, ovat sähkökäyttöinen lapusirkkeli ja raivaussaha.

Jäsenille konevuokrat ovat halvempia.

Jäsenmaksut ovat 10 markkaa ja 5 markkaa perheenjäseneltä.

Tulevan vuoden toimintasuunnitelmaan on kirjattu mm. levytanssien järjestäminen laskiaisena aikoihin, ruokaretken tai ruokailun järjestäminen kylätalolla kevään aikana ja sienikurssin jatko-osa syksyllä.

Laitehankinnoista tulevana vuonna tärkein on betonivibran hankinta mikäli se saadaan ostettua käytettynä.

Jokihaarassa toimii vielä entisellä tavalla pienviljelijäinyhdistys. Kokouksia on muutaman ker-

MYYTÄVÄNÄ

Omakotitalo Jokihaarassa. Valmistunut 1990. Asuinpinta-ala 124 m². Ei ARAVA-lainoitettu. Omalla 1,5 ha:n tontilla oma ranta, kaivo ja vesikatossa oleva 70m² autotalli/varastorakennus. **HINTAPYYNTÖ 550 000 mk**

PUH. 941 - 814 258

HUOMIO

Kylätalolla voit tutustua Uuraisten kunnanvaltuuston esityslistaan muutamia päiviä ennen kokousta.

Kylätalolla on myös Kylät toimivat-lehden uusin numero, joka kannattaa kirjastoreisulla lukea.

Kylätalolla on kirjaston auki ollessa mahdollisuus lainata kylätapahtumista kertovia videokuvauksia. Laina-aika on normaalisti viikko. Sopimuksen mukaan pitempikin.

Kylätalon pingislauta ja muutkin pelivälineet ovat aika vähällä käytöllä. Vapaita iltoja on kalenterissa. Niistä voi kysellä Paavo Bärlundilta. Kylätalon avaimen saa Tapio Raviselta.

Perinnekirjossa Uuraisilla

Kyläläisiä sonnustauneena parhaimpiinsa perinnekirjokoreissulla

Saimme kutsun tulla laskemaan sepeleet sodassa kaatuneiden muistomerkeille uuraisten kunnan 125 vuotisen itsenäisyyden kunniaksi.

Otimme kutsun vastaan.

Olimme jo vuosia aikaisemmin suunnitelleet, että menemme joskus perinnekirjokoon hevosella ja nyt siihen tuli oikein kutsu.

Teuvo hankki lainaksi Keski-Sirpalta oikeat kiesit jotka olivat hyvin säilynyt ajopeli vuosisadan alkupuolelta.

Oli kesäisen kaunis ja hiljainen sunnuntai aamu kello 9.00 Kunkki pesimme kiesien kyytiin pappilan pihasta, Paavo ja Pia Bärnlund, Raija ja Pertti Lähteelä, ajurina Teuvo Riihimäki ja kiesien edessä Suomen juoksija. Tyylikkäästi tämä Tossavainen suoritti arvokkaan edustustehtävänsä.

Kiesit olivat koristeltu kesäkukkasin.

Naiset olivat pukeutuneet tilanteeseen hyvin sopivasti kansallispukuihin ja miehillä oli kesäpuvut yllään.

Kirkonkylän halki vaelsimme rauhallisesti, näytti siltä että melkein kaikki vielä nukkuivat, vain muutama aamuvirkku oli menossa juhla kirkkoon.

Ja arvatenkin olimme saaneet muutaman valokuvaajan seuraamme, sekä videofilmaaja joka talletti tämän muistorikkaan matkamme kylävideolle.

Kirkkokomento oli vanhan kaavan mukaan jonka suoritti Hannu Koskinen, virret oli vanhoja myös joita veisasimme. Virret olivat painettu vanhanaikaisella tekstillä, joka oli monelle ehkä vaikeaselkoista.

Miehet istuivat kirkossa oikeal-

la puolella ja naiset vasemmalla puolella. Lopuksi oli ensin sepelten lasku muistomerkeille jonka jälkeen veisasimme virren.

Sitten oli vapaata keskustelua ja kahvitarjoilu kirkkopihalla.

Kahvit oli keittänyt maa- ja kotitalousnaiset.

Osa kirkkoväestä oli tullut jalkaisin vanhan tavan mukaan Aitovuoren kautta.

Kirkkoväellä oli yllään arvokkaita asuja vanhan ajan malliin naisilla mustaa silkkiä ja kansallispukuja, kyseessä oli perinnekirjokko ja Uuraisten kunnan 125 vuotisjuhla.

RAIJA LÄHTEELÄ

In Memoriam

1985-1993 Sakke

Olipa meillä samojediuros. Ostimme sen puolivuotiaana kotiimme.

Se oli oikein hyvä koira.

Näinhän meistä varmaan jokainen kehuu omaa koiraansa, harvemmin kehutaan toisen piskiä.

Kun Sakke oli vuosiensa varrella melkein aina kylätoimikunnan riennoissa mukana, niin salinette minun muutama rivi kirjoittaa siitä.

Sakke sai armopiikin nyt syksyllä sen jälkeen kun joku auto ilmeisesti oli tönäissyt sitä niin kovasti että jalka oli melkein irtopoikki.

Ensimmäisestä auton tönäisystä muutama pari vuotta sitten, Sakke tervehti, kun naapurin Liisa kävi sille yöllä juttelemassa ja silittelemässä, että älä Sakke vielä kuole meillä on vielä monet lenkit tekemättä. Sakke kun huolehti kahden perheen liikunnan tarpeista joskus kolmenkin.

Eikä sen kanssa olisi ollutkaan

mitään vaikeuksia ellei luonto olis järjestänyt noita juoksuaikoja, silloin sakkepoika lähti naiseen en tiedä oliko syy sitten enempi niissä nartuissa vai

meidän sakkepojassa, tietääkseni tuo juoksuaika ilmenee paremmin noilla nartuilla mutta puhelimet alkoivat soida joskus soitettiin Koivulasta päin, että teidän "lampaada on täällä" tai konttilasta, kun oli hävinnyt metsurin saappaat rappusilta. Olipa niinkin pitkiä riijuu matkoja sakella jotka ulottuivat aina laukaseen asti ja kuinkas muuten, riistanvalvojan harmiksi. Sakke kun ei ollut metsästyskoira niin se olis pitänyt pysyä kotona mutta kun "luonto se on joka tikanpöjänkin puuhun vetää"

Sakella kun oli sellanen paha tapa sulhasissa käydessään, että se kuljetteli talonväen tavaroita kartanolle ja kauemminkin.

Se vei nartun hajuisia tyynyjä ja peittoja metsään kantoipa ker-

ran puutarhan kastelukannunkin.

Kai se yritti tehdä näihin nartuihin vaikutusta näillä omape-räisillä tempuillaan.

Sakke ei ollut koskaan vihainen ihmisille.

Ei haukkunut eikä murissut kenellekään, hymyili vain. Mutta supikoira kantaa se verotti aina kun sattui hajulle.

Olishan Sakke pysynyt vielä varmaan pitkäänkin kunnossa jos olisimme pitäneet sitä narun jatkona, yksin täällä kotona päivät pitkät kun me ihmiset olimme töissä ja koulussa.

On kuulemma tullut sellainen lakikin, että koirat on pidettävä aina kytkettyinä, maaseudulla-kin.

Mutta ei me sitä voitu vangita, kun se oli niin hyvä koira.

Nyt ei sitten ole sitä lenkki kaveria, liekö koskaan.

PERTTI LÄHTEELÄ

Hevos Ystävien Seuran puheenjohtaja: **Alamäki jyrkkenee**

Teuvo Riihimäki ohjaksissa antaa kirkkokytiä Paavo ja Pia Bärlundille ja Raija Lähteelälle

Vaikka Suomen taloustaantuma on korostanut vaikeuksia kaikilla raviurheilun sektoreilla, se on kuitenkin pääasiassa onnistunut vain vaikeuttamaan esimerkiksi kilpailutoimintaa. Ei lopettamaan. Mutta nyt on jo merkkejä siitä, että ravihevosten kasvatus on rajusti lamaanumassa. Jos kasvattajien usko asiaansa vielä tästäkin heikkenee, silloin kasaantuu uusia uhkakuvia myös kilpailutoiminnan puolelle.

Uskoa kotimaisen ravihevosen kasvatukseen koetellaan.

Aikoinaan kasvatuksen tueksi perustetut kasvattajapalkinnot ja varsarahat ovat edelleen teoriasa olemassa, mutta valtio ei ole kyennyt maksamaan niitä vuoden 1990 jälkeen.

Kasvattajat tuntevat itsensä pe-

tetyksi, kun luvatut rahat on jätetty maksamatta.

Isoimmilla talleilla saamiset nousevat satoihin tuhansiin markkoihin ja pienimmillään kymmeneen tuhansiin. Rästit on tosin luvattu maksaa, kunhan ajat paranevat. -Usko kasvatukseen heikkenee. Tilanteeseen on syynsä. Kasvattajapalkkiot valtio ottaa toivovaihdosta.

Nyt pelaaminen on laskenut, eikä rahoja ole voitu kerätä. Ravitarjonta on liian suurta ja sitä olisi saneerattava. Mutta kierre vain jatkuu, työttömiä tulisi lisää.

Uuraisten Hevosystävien seuran toiminta on ollut suhteellisen vilkasta jäsenmäärän lisääntyneenä vuosi vuodelta, ollen nyt 161.

Seuran toiminta on ollut moninaista. Vuosi alkoi jääkiekko-ottelulla kuntaa vastaan ja päättyi 27.11. pikkujouluihin Ränssin Kievarissa. Väliin mahtuu mm. laskiaisajelua, hieromakurssi, perinnekirjo, Kuninkuusravimätkä ja monta muuta yhteistä tapahtumaa. Seuran hevoset ovat pärjänneet radoilla vallan mainiosti, kartuttaen omistajiensa kukkaroita yhteensä noin 200 000 markalla.

Samalla toivotan Hevos Ystävien Seuran ja omasta puolestani Hyvää Joulua ja menestyksellistä ravivuotta 1994.

TEUVO RIIHIMÄKI

TUNNUSTUS

Portin toimitus on pannut merkille ympäristön siistimisen kylällä. Etenkin Elise Lahtinen on näyttänyt mallia millaiselta nuoren koivikon järven rannalla tulee näyttää.

Kelpaa sitä ohikulkijan katsella ja varmaan myös naapurin presidenttiehdokas iloitsee ihanasta rantanäkymästä.

Hatunnosto ja tuhannet kiitokset olette ansainneet.

Rakennuttajat!

Rakennamme pitkästä ja patkästä, teettäjän tai omasta puutavarasta ajan mukaisilla ilmakompressorilla työkaluilla. Myös sähköttömät työmaat aggregaatti-virralla. Hirren nostot, pohjan tasaukset etukuormaimella varustetulla traktorilla. Useamman vuoden kokemuksella.

Serkukset Teuvo ja Tapio Riihimäki

PUH. 814123 tai 638084

Foliopaino

T:mi Maija Nieminen
tarjoaa:

Nyt mainoskynät ja käyntikortit edulliseen jouluhintaan.

Mainoskynät alkaen: 2 mk/kpl 100 kpl:n erässä.

Soita!

PUH. 941 - 814 238

JULISTUS

Joulukorttiaiheinen valokuvakilpailu kiinnosti menneenä kesänä runsasta joukkoa kameranomistajia.

Parhaat kuvat ovat kortteina ja tätä luettaessa lähetetty jouluiloa tuomaan ystäville.

Kalenterin mukaan joulukuun on myös vuonna 1994 ja tämän vuoksi kylätoimikunta julistaa uuden korttiaiheisen valokuvakilpailun käyntiin jo nyt.

Nyt on talvinen luonto kauneimmillaan ja aiheita kortteja varten on yllin kyllin kunhan pistää nokkansa ulos ja hieman käyttää mielikuvistusta ja luovaa katsantaa.

Valokuvia voi laittaa pitkintä vuotta kesäkuun loppuun saakka kylätoimikunnan johtohenkilöille tai jättää vaikkapa kirjastoreissulla Ravisen Tapiolle toimitettavaksi eteenpäin.

Että siitä vaan päästämään valoa filmille.

WANTED

Olen kiinnostunut kaikesta Hankalan lavan toimintaan liittyvistä asioista. Valokuvat ja muutkin muistot ovat tervetulleita.

Jos muistat tansseista jotain mielenkiintoisia tapahtumia tai Sinulla on tallessa tanssilippuja tai ilmoituksia tms. niin ota yhteys:

TAPIO RAVINEN 41210
JOKIHAARA PUH. 814
165

ETSINTÄKUULUTUS

Myytävänä

Uusia vapaa-ajan asuntoja Jokihaarassa 0,5 ja 1,5 ha:n tonteilla ympärivuotiseen käyttöön. Sekä OK-talo tontteja 4-tien tuntumasta Vehiällä

Tarkemmin:

PUH. 941-814123

Teuvo Riihimäki

Toivotamme kaikille kyläläisille ja kirjaston käyttäjille

*Rauhaisaa Joulua
ja Hyvää tulevaa vuotta 1994.
Kirjaston hoitajat*

Hyvät kyläläiset!

Kuinka olisi jos vietettäisiin nyt Joulun tienolla valoviikkoa.

Poltettaisiin ulkovaloja joka ilta Joulun ja Uuden Vuoden päivän välinen aika. Näytettäisiin muille uuraislaisille kuinka paljon meitä jokihaaralaisia tosiaan on.